

МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У КЛІНІЧНІЙ ВЕТЕРИНАРНІЙ ПРАКТИЦІ

Кафедра внутрішніх хвороб тварин

Факультет ветеринарної медицини

Лектор	Цвіліховський Микола Іванович
Семестр	2
Ступінь вищої освіти	Доктор філософії
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма контролю	Залік
Аудиторні години	30

Загальний опис дисципліни

Предметом дисципліни «Методологія пізнання у клінічній ветеринарній практиці» є вивчення та застосування різних методів і дидактичних принципів щодо методології наукового пізнання хвороб тварин у поєднанні з практикою і освітньо-науковими технологіями.

Метою вивчення дисципліни є формування у доктора філософії з ветеринарної медицини логіки мислення, моделювання, методів пізнання діагностичних процесів, прогнозування ризиків виникнення, профілактики та терапії різноманітних патологій органів і систем тварин. Засвоєння цієї дисципліни здобувачами дає можливість застосувати в подальшому методи прогнозування щодо виникнення різноманітних хвороб органів і систем, а також терапії цих патологій у тварин.

Основними компетентностями, якими повинен володіти здобувач під час вивчення дисципліни є:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність до ретроспективного аналізу наукового доробку у напрямі дослідження інноваційних технологій у ветеринарній медицині з питань сучасних методів діагностики хвороб у випадку їх виникнення та закономірностей, що лежать в основі розвитку патологічних процесів;
- здатність об'єднувати різноманітні ветеринарні знання, науку і практику в одне ціле;
- комплексність у володінні інформацією щодо сучасного стану і тенденцій розвитку сучасної ветеринарної науки;
- комплексність у розробці та реалізації наукових проектів та програм;
- комплексність у прийнятті обґрунтованих рішень.

Теми лекцій:

1. Вступ. Предмет теорії наукового пізнання у ветеринарній медицині.
2. Практика та інтуїтивне пізнання у ветеринарній медицині.
3. Специфіка наукового пізнання у ветеринарній медицині.
4. Клінічна практика доктора філософії з ветеринарної медицини щодо різних методів наукового пізнання за патологічних процесів в організмі тварин.
5. Методи наукового пізнання у ветеринарній медицині.
6. Клінічна практика наукового пізнання здорового організму та відхилень клінічних показників тварин від норми за патологій.
7. Наукове пізнання діагностичного процесу і логіка мислення доктора філософії з ветеринарної медицини.
8. Методологія наукового пізнання діагностичних процесів і логіки мислення доктора філософії з ветеринарної медицини.
9. Логіка аргументацій доктора філософії під час прийняття рішень у клінічній ветеринарній медицині
10. Клінічна практика доктора філософії з ветеринарної медицини і методизм логіки знань у діагностичному процесі.
11. Моделювання у сучасній ветеринарній медицині і освітньо - науковий процес.
12. Клінічна практика доктора філософії з ветеринарної медицини і методизм моделювання в дослідницькому процесі.
13. Наукове пізнання клінічних патологій у тварин (особливості навчання і методизм).
14. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини за темою «Патології обміну речовин і ендокринних органів тварин».
15. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини за темою «Клінічні патології тварин».
16. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини за темою «Хвороби органів і систем тварин».
17. Прогнозування і ризики у клінічній ветеринарній медицині (методичні підходи).
18. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини щодо прогнозування і ризиків виникнення ендоекологічних патологій тварин.
19. Науково-освітні пізнавальні підходи доктора філософії з ветеринарної медицини щодо методизму мистецтва терапії тварин у випадку їх захворювань.
20. Методологія наукового пізнання доктора філософії з ветеринарної медицини щодо прогнозування та ризиків виникнення хвороб органів і систем тварин.

Теми лабораторних занять:

1. Практика та інтуїтивне пізнання у ветеринарній медицині.
2. Клінічна практика доктора філософії з ветеринарної медицини щодо різних методів наукового пізнання за патологічних процесів в організмі тварин.
3. Клінічна практика наукового пізнання здорового організму та відхилень клінічних показників тварин від норми за патологій.
4. Методологія наукового пізнання діагностичних процесів і логіки мислення доктора філософії з ветеринарної медицини.
5. Клінічна практика доктора філософії з ветеринарної медицини і методизм логіки знань у діагностичному процесі.
6. Клінічна практика доктора філософії з ветеринарної медицини і методизм моделювання в дослідницькому процесі.
7. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини за темою «Патології обміну речовин і ендокринних органів тварин».
8. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини за темою «Хвороби органів і систем тварин».
9. Особливості підготовки доктора філософії з ветеринарної медицини щодо прогнозування і ризиків виникнення.
10. Методологія наукового пізнання доктора філософії з ветеринарної медицини щодо прогнозування та ризиків виникнення хвороб органів і систем тварин.